

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜ'ΕΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΌ

Διακήρυξη του Νερού ως Ανθρώπινο δικαίωμα

Ρ'ΩΜΗ, 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2003

ΤΟ ΝΕΡΟ
ΕΙΝΑΙ ΙΣΟ
ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΑΡΧΕΙΟ
2005

Σήμερα, υπάρχουν ακόμη πάνω από 1.4 δισεκατομμύρια άνθρωποι χωρίς πρόσβαση στο πόσιμο νερό και 2.4 δισεκατομμύρια άνθρωποι χωρίς πρόσβαση σε επαρκείς συνθήκες υγιεινής. Οι επιπτώσεις είναι συντριπτικές: 30.000 άνθρωποι πεθαίνουν κάθε μέρα από ασθένειες που σχετίζονται με την έλλειψη ασφαλούς νερού και συνθηκών υγιεινής. Ο ΟΗΕ διακήρυξε την δεκαετία του 1980 ως την «Δεκαετία για το Πόσιμο Νερό και της Υγιεινής» (1981-1991) με στόχο την εξασφάλιση πρόσβασης όλων στο νερό έως το 2000!

Από το 1992 όταν πραγματοποιήθηκε το Διεθνές Συνέδριο για το Νερό στο Δουβλίνο και έπειτα, οι πιο υψηλόβαθμοι φορείς της διεθνούς κοινότητας αρνούνται να αναγνωρίσουν την πρόσβαση στο νερό ως ανθρώπινο δικαίωμα. Οι ηγέτες του κόσμου αναγνωρίζουν την πρόσβαση στο νερό ως ζωτική ανάγκη, ωστόσο προτιμούν να θεωρούν το νερό ως απλά μια πρώτη ύλη η οποία μπορεί να αγοράζεται και να πωλείται ως οικονομικό αγαθό. Σύμφωνα με αυτήν την λογική, επιλέγουν πολιτικές που ταιριάζουν με τις τάσεις της αγοράς και προωθούν την ιδιωτικοποίηση της διαχείρισης του νερού και την εμπορευματοποίηση του νερού.

Τον Νοέμβριο του 2002, η Ειδική Επιτροπή του ΟΗΕ για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα διακήρυξε ότι η πρόσβαση σε επαρκές νερό για προσωπική και οικιακή χρήση αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα κάθε ατόμου. Σύμφωνα με τη Γενική Παρατήρηση 15 της Ειδικής Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή του Διεθνούς Συμφώνου για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα (1966), «το ανθρώπινο δικαίωμα στο νερό είναι απαραίτητο για να ζήσει κανείς με αξιοπρέπεια. Αποτελεί προϋπόθεση για την πραγματοποίηση των υπολοίπων ανθρωπίνων δικαιωμάτων». Η Γενική Παρατήρηση δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα για τα 146 κράτη που έχουν επικυρώσει το διεθνές σύμφωνο. Για αυτό και τα ίδια αυτά κράτη, στην Τελική Διωπουργική Διακήρυξη του Τρίτου Παγκόσμιου Φόρουμ για το Νερό στο Κίότο τον Μάρτιο 2003, δήλωσαν ότι το νερό αποτελεί ζωτική ανάγκη (όχι δικαίωμα), ότι το νερό πρέπει να μεταχειρίζεται ως οικονομικό αγαθό όχι μόνο ως κοινωνικό αγαθό και ότι στο νερό πρέπει να δοθεί μια οικονομική αξία, που θα καθορίζεται από την τιμή

της ελεύθερης αγοράς σύμφωνα με την αρχή της πλήρους αποζημίωσης (συμπεριλαμβανομένων του κέρδους).

Υπήρχαν ευτυχώς κάποιες οργανώσεις στο Φόρουμ στο Κιότο, οι οποίες υποστήριζαν διαφορετικές θέσεις. Η Καθολική Εκκλησία παρουσίασε ένα έγγραφο στο οποίο δήλωναν ότι το νερό θα πρέπει να αναγνωρίζεται ως ανθρώπινο δικαίωμα και ασκούσαν μια κριτική σχετικά με τι σημερινές τάσεις ιδιωτικοποίησης του νερού. Το συνδικάτο των διεθνών δημόσιων υπηρεσιών παρουσίασε παρόμοια θέση.

Ιστορικά, το δικαίωμα στο νερό έχει αναφερθεί σε μερικές διεθνείς αποφάσεις. Για παράδειγμα, η Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού αναφέρεται ξεκάθαρα στο νερό. Το πρώτο Συνέδριο του ΟΗΕ για το Νερό το 1977 στο Mar del Plata διακήρυξε ότι κάθε άτομο έχει δικαίωμα στην πρόσβαση στο πόσιμο νερό για την ικανοποίηση των βασικών του αναγκών.

Δυστυχώς όμως, οι πολιτικοί, οικονομικοί και τεχνολογικοί ηγέτες των πλούσιων και ισχυρών χωρών – και πολύ συχνά η άρχουσα τάξη των λιγότερο «ανεπτυγμένων» χωρών – κινούνται στην αντίθετη κατεύθυνση. Τα τελευταία 20 χρόνια, οικονομικές, γεωργικές, βιομηχανικές και εμπορικές πολιτικές έχουν βλάψει σημαντικά τις προσπάθειες για την αναγνώριση του δικαιώματος στο νερό.

Το μέλλον δεν φαντάζει καλύτερο. Η εμπορευματοποίηση του νερού τείνει να επεκταθεί. Οι αναλύσεις των ΟΗΕ, FAO, UNESCO, UNDP και της Παγκόσμιας Τράπεζας προβλέπουν μια εντατικοποίηση της «κρίσης του νερού» σε όλον το κόσμο:

- *Η επιδείνωση της παγκόσμιας «κρίσης νερού».* Αναμένεται ότι το 2032, 60 χρόνια μετά την Διάσκεψη Κορυφής για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη του Rio de Janeiro, 60% του παγκόσμιου πληθυσμού θα ζει σε περιοχές οι οποίες θα στερούνται μια εγγυημένη πρόσβαση στο νερό.
- *Σοβαρές γεωργικές ελλείψεις νερού στην Κίνα, στην Ινδία και στις ΗΠΑ.* Τα αποθέματα νερού των χωρών αυτών έχουν

μειωθεί σημαντικά λόγω υπερβολικής γεωργικής, βιομηχανικής (και ενεργειακής) κατάχρησης τα τελευταία 50 χρόνια.

- *Η αύξηση και εντατικοποίηση των συγκρούσεων με αφορμή το νερό – στο εσωτερικό των χωρών αλλά και μεταξύ τους.*
Το νερό περιγράφεται όλο και περισσότερο ως ο «μπλε χρυσός», σε αντίθεση με τον χαρακτηρισμό του «μαύρου χρυσού» του πετρελαίου, ενώ η ιδέα των «πολέμων νερού» του XXIου αιώνα εξακολουθεί να κατακτά έδαφος σε όλο τον κόσμο.

ΈΝΑ ΤΕΤΟΙΟ Μ'ΕΛΛΟΝ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ, ΑΛΛΑ ΕΊΝΑΙ ΑΠΡΟΣΔΕΚΤΟ.

Το 2003 ήταν το «Το Διεθνές Έτος για το Νερό». Καθώς πλησιάζει το τέλος αυτού του χρόνου, εμείς, οι πολίτες απ'όλιο τον κόσμο, ενώνουμε τις δυνάμεις μας ώστε να μην τελειώσει αυτός ο χρόνος απλά και μόνο με αυτά τα πολύ φτωχά αποτελέσματα της συνάντησης του G8 στο Εβιάν τον Ιούλιο. Οι ηγέτες του G8 είχαν υποσχεθεί να αυξήσουν την βοήθεια για το νερό. Είχε ακόμη συζητηθεί η πιθανότητα να αυξηθεί η διεθνής βοήθεια για προγράμματα νερού στα 30 δισεκατομμύρια δολάρια. Δυστυχώς όμως, τα λόγια ήταν μεγαλύτερα από την ίδια τη δέσμευση: το G8 ολοκληρώθηκε δίχως καμία σοβαρή δέσμευση για το νερό.

Δεδομένου αυτών των συνθηκών, θέλουμε να αντιδράσουμε κατά αυτής της απραξίας και καλούμε όλους και όλες για κινητοποίηση και υποστήριξη των αρχών, στόχων και πρωτοβουλιών που περιγράφονται παρακάτω.

Διακηρύσσουμε ότι:

- Η επίσημη αναγνώριση του δικαιώματος στο νερό αποτελεί ένα βήμα προς την πραγματοποίηση του δικαιώματος στη ζωή όλων
- Η εφαρμογή του οικουμενικού δικαιώματος στο νερό αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την καταπολέμηση της φτώχειας

- Η εφαρμογή του οικουμενικού δικαιώματος στο νερό για όλους (και όχι μόνο για τους μισούς από αυτούς που δεν έχουν σήμερα πρόσβαση στο νερό) έως το 2015 είναι οικονομικά εφικτό. Το 1977, το Πρόγραμμα για την Ανάπτυξη του ΟΗΕ (UNDP) ανήγγειλε ότι η πρόσβαση όλων στο νερό θα ήταν οικονομικά εφικτό μέσα στα επόμενα 15 χρόνια. Επαναδιαβεβαιώνουμε ότι το μεγαλύτερο εμπόδιο που συνάντα η πραγματοποίηση του δικαιώματος στο νερό δεν είναι η απουσία ή ανεπάρκεια οικονομικών πόρων ή τεχνογνωσίας, αλλά η έλλειψη πολιτικής θέλησης και σωστών κοινωνικοοικονομικών επιλογών
- Το γεγονός ότι το νερό δεν αναφέρεται ξεκάθαρα ως ανθρώπινο δικαίωμα στην Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έχει αποδυναμώσει την δυνατότητα για άσκηση πίεσης στις κυβερνήσεις για την αναγνώριση του δικαιώματος αυτού. Η παράλειψη αυτή, σε συνδυασμό με τις διεθνείς νεοφιλελεύθερες πολιτικές, έχει ενισχύσει την αντίληψη των κρατών ότι το νερό αποτελεί «οικονομικό αγαθό»
- Είναι απολύτως απαραίτητο να αναγνωριστεί το νερό και τα υδατικά οικοσυστήματα ως παγκόσμια κοινά αγαθά και να μην θεωρούνται προϊόντα και υπηρεσίες της αγοράς. Το νερό πρέπει να θεωρείται ένα παγκόσμιο κοινό αγαθό το οποίο είναι ένα απαραίτητο και αναντικατάστατο στοιχείο άλλων οικονομικών δραστηριοτήτων (γεωργικές, ενεργειακές, βιομηχανικές)
- Το νερό και οι υπηρεσίες ύδρευσης δεν μπορούν να αποτελούν κομμάτι των εμπορικών διαπραγματεύσεων, αντιθέτως πρέπει να υπόκεινται σε διεθνείς κανόνες οι οποίοι ορίζουν και προωθούν το νερό ως κοινό αγαθό και ανθρώπινο δικαίωμα

Επίσης

- Πιστεύουμε ότι το νερό αποτελεί παγκόσμιο κοινό αγαθό το οποίο ανήκει σε όλη την ανθρωπότητα και σε όλα τα εν ζωή είδη
- Πιστεύουμε ότι η πρόσβαση στο νερό είναι ένα ανθρώπινο, κοινωνικό δικαίωμα και ατομικό και συλλογικό
- Πιστεύουμε ότι το χρηματικό κόστος για την εξασφάλιση της πρόσβασης σε ασφαλές νερό αποτελεί ευθύνη του δημόσιου τομέα

Προτείνουμε, συνεπώς, ότι αυτή η Ειδική Μέρα για το Νερό στη Ρώμη θα προσδιορίσει έξι στόχους, οι οποίοι αποτελούν προτεραιότητα για τα επόμενα 5 με 10 χρόνια:

Πρώτος στόχος: να δοθεί στο δικαίωμα στο νερό συνταγματικό καθεστώς

- Να συμπεριληφθεί το δικαίωμα στο νερό στην Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου
- Να συμπεριληφθεί το δικαίωμα στο νερό στο νέο Σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ
- Να συμπεριληφθεί το δικαίωμα στο νερό στις τοπικές νομοθεσίες (πόλεις, επαρχίες, περιφέρειες κτλ)

Δεύτερος στόχος: να μετατραπεί το νερό σε όργανο για την προώθηση της ειρήνης

Να προωθηθεί εκστρατεία για την υιοθέτηση κυβερνητικών αποφάσεων που να εκφράζουν εναντίωση στην χρήση του νερού για πολιτικούς και στρατιωτικούς σκοπούς και ως εργαλείο καταπίεσης, εκβιασμού και αποκλεισμού.

Τρίτος στόχος: ελευθερία για τα «παιδιά του νερού»

Να εξασφαλιστεί, έως το 2010, η σχολική φοίτηση των 18 εκατομμυρίων παιδιών (κυρίως μικρά κορίτσια) των οποίων

τα δικαιώματα στην εκπαίδευση παραβιάζεται καθ' ότι είναι αναγκασμένα να περνάνε την ημέρα τους κουβαλώντας νερό για τις οικογένειες και τις κοινότητές τους.

Τέταρτος στόχος: να σταματήσει η ολέθρια υπέρ άντληση και υπέρ κατανάλωση νερού

Να μειωθούν, έως το 2010, κατά 40% τα παγκόσμια επίπεδα υπερβολικής άντλησης και απώλειας νερού στη γεωργία, τη βιομηχανία και τα δίκτυα παροχής νερού.

Επίσης να μειωθεί η οικιακή σπατάλη νερού όπου γίνεται χρήση πόσιμου νερού (90%) για μη-πόσιμους σκοπούς.

Τα επακόλουθα οικονομικά κέρδη θα πρέπει να διοχετευτούν για την αύξηση πρόσβασης στο νερό σε όλες τις αναπτυσσόμενες χώρες και για την προώθηση της συμμετοχής των πολιτών.

Η διαχείριση του μεταλλικού νερού θα πρέπει να βρεθεί εκ νέου υπό τον έλεγχο δημόσιων φορέων.

Πέμπτος στόχος: να επινοηθεί μια νέα γενιά συνεταιριστικής χρηματοδότησης για το νερό

Να αναπτυχθεί ένα παγκόσμιο συνεταιριστικό χρηματοοικονομικό σύστημα το οποίο θα εστιάζει στην ανάπτυξη μιας δημόσιας και παγκόσμιας υπηρεσίας ύδρευσης και θα χρηματοδοτεί τοπικά, εθνικά και διεθνή προγράμματα με στόχο την εξασφάλιση πρόσβασης όλων στο πόσιμο νερό, ειδικά σε άνυδρες περιοχές. Επίσης θα προωθεί συμπράξεις του δημόσιου τομέα.

Έκτος στόχος: η τοπική δημοκρατία για το νερό

Να προωθηθεί η δημιουργία Συμβουλίων Πολιτών σε όλα τα επίπεδα (χωριά, κοινότητες, πόλεις, επαρχίες κτλ) τα οποία, μέσω της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, υποστηρίζουν τους φορείς που εκπροσωπούν την πολιτιστική πολυμορφία των χωρών τους.

ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ

1. **MARIO SOARES** (Πορτογαλία),
Πρόεδρος του *International Committee for the Global Contract for Water*
2. **WALTER VELTRONI** (Ιταλία),
Δήμαρχος Ρώμης
3. **ENRICO GASBARRA** (Ιταλία),
Πρόεδρος της *Provence Râmeς*
4. **RICCARDO PETRELLA** (Ιταλία),
Γραμματέας της Διεθνούς Επιτροπής για το Παγκόσμιο Σύμφωνο για το Νερό και Πρόεδρος της Ιταλικής Επιτροπής
5. **DANIELLE MITTERRAND** (Γαλλία),
Πρόεδρος του *France Liberté Foundation* και Τιμώμενος Πρόεδρος της Γαλλικής Ένωσης για το Παγκόσμιο Σύμφωνο για το Νερό
6. **ALEX ZANOTELLI** (Ιταλία),
Ιεραπόστολος από την Καμπότζη
7. **SILVANO SAVERIO DA COSTA** (Βραζιλία),
Πρόεδρος του *National Association of City Municipal Workers (ASSEMAE)* το οποίο εκπροσωπεί 1800 πόλεις στην Βραζιλία και του διεθνούς "VIDA" το οποίο ασχολείται με θέματα δικαιωμάτων νερού.
8. **ELIO DI RUPO** (Βέλγιο),
Δήμαρχος του *Mons (Belgium)* και Πρόεδρος Σοσιαλιστικού Κόμματος του Βελγίου
9. **PIETRO FOLENA** (Ιταλία),
Βουλευτής και εκπρόσωπος της Ιταλικής Ένωσης Βουλευτών και Εκλεγμένων Αξιωματούχων για το Παγκόσμιο Σύμφωνο για το Νερό
10. **TRAN HOAI** (Βιετνάμ),
Εκπρόσωπος της Επιτροπής Πολιτών της πόλης *Hue*
11. **ASMA CHAABI** (Μαρόκο),
Δήμαρχος της *Essaouira (Rabat)*
12. **JACQUES PERREUX** (France),
Αντιπρόεδρος του *Γενικού Συμβουλίου του Val de Marne*
13. **MUNTHON HADDADIN** (Ιορδανία),
Τέως Υπουργός Υδάτων και Αρδευσης και Σύμβουλος του Πρίγκιπα *El Hassan* της Ιορδανίας

14. **MARC BUREAU** (Quebec),
Δημοτικός Σύμβουλος της Gatineau. Πρόεδρος της Quebec Environmental Commission (the city Gatineau has approved a resolution of water rights in honor of the December 10 Day)
15. **ROBERTO CONTI** (Italy),
Αντιπρόεδρος της ANCC Coop (Water for Peace Campaign)
16. **PEDRO ARROJO** (Spain),
Ιδρυτής και Πρόεδρος της Association for New Water Culture
17. **ALBERTO VELASCO** (Switzerland),
Δημοτικός Σύμβουλος της Geneva και Πρόεδρος ATTAC Geneva
18. **BERNARD J. WOHLWEND** (Switzerland),
Πρόεδρος της International Water Law Association
19. **SELIM BESLAGIC** (Bosnia),
Βουλευτής, Δήμαρχος της Tuzla
20. **AHMED SEBAI** (Morocco),
Βουλευτής
21. **MIRELLE VOLPATO** (France),
Σύμβουλος Περιφέρειας της Aquitaine και Αντιπρόεδρος της Association for Elected Republican Communists of France
22. **MAJ FIIL FLYNN** (USA),
"Public Citizen" Water for All Campaign
23. **JORGE NASCIMENTO** (Brasil),
Forum Internacional das Aguas
24. **JEAN LUC TOULY** (France),
Πρόεδρος ACME France
25. **CLAIRE PIERSON** (Belgium),
Διευθυντής Oxfam Belgium's Campaign for Water Action
26. **MASSIMO ROSSI** (Italy),
Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου της Grottamare (AP)
27. **ROSARIO LEMBO** (Italy),
Πρόεδρος της CIPSI και Γραμματέας της ACME Italy
28. **EMILIO MOLINARI** (Italy),
Αντιπρόεδρος της ACME Italy
29. **PATRIZIA SENTINELLI** (Italy),
Δημοτικός Σύμβουλος της Rome

**ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚ'ΕΣ ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ 10ΗΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΩΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ Ή
ΑΝΩΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΌΡΕΣΑΝ ΝΑ ΠΑΡΑΒΡΕΘΟΥΝ**

Ιδιώτες

1. **VANDANA SHIVA** (India),
Director Foundation for Scientific Research
2. **JEAN ZIEGLER** (Switzerland),
Special informer of the United Nations Commission for Human Rights
3. **RUDOLF AMENGA-ETEGO** (Ghana),
Coordinator of the movement against water privatization
4. **WALTER BONAN** (Italy),
President of the Dolomiti Bellunesi National Park
5. **FEDERICO MAJOR** (Spain),
President of the Foundation for the Culture of Peace
6. **EDUARDO GALEANO** (Uruguay),
Author
7. **CARLA MONTERMAYOR** (Philippines),
Coordinator of the Asian Committee for Water Vigilance Network
8. **ROBERTO FUMAGALLI** (Italy),
Circolo ambiente di Merone
9. **FRANCESCO FERRANTE** (Italy),
Director Legambiente
10. **STEFANO LENZI** (Italy),
Director WWF Italy
11. **LORENZA ZAMBONI**,
ATTAC Italy
12. **RODOLFO SCHIAVO** (Italy),
Cittadinanza Attiva
13. **MARCO IOB** (Italy),
*CeVI – Centro di Volontariato internazionale
/ Campagna Acqua bene comune*

Βουλευτές

1. **FRANCIS WURTZ** (France),
European Parliamentarian - President of the GUE /NGL
2. **PAUL LANNOYE** (Belgio),
European Parliamentarian. Greens/ALE. Author of the European Parliament Report "Water and Politics for Development"
3. **FIDÈLE HIEN** (Burkina Faso),
Member of the National Parliament
4. **FRANCESCO MARTONE** (Italy),
Senator, Association of Parliamentarians and Elected Officials for the Global Contract for Water
5. **ALOISIO MERCADANTE** (Brasil),
Senator and Head of the PT
6. **ERNST ULRICH VON WEIZSÄCKER** (Germany),
Parliamentarian and President of the Environmental Commission

Ευρωβουλευτές οι οποίοι ασπάζονται αυτές τις αρχές

1. **ENRIQUE BARON CRESPO** (E) - *President of the PSE*
2. **MICHEL SCARBONCHI** (I) - *National Secretary of the MRC*
3. **ELENA ORNELLA PACIOTTI** (I) - *PSE*
4. **HAREM DESIR** (F) - *PSE*
5. **DANIELLE DARRAS** - *PSE*
6. **CLAUDIO FAVA** (I) - *PSE*
7. **ANTONIO DI PIETRO** (I) - *ELDR*
8. **ALAIN SAVARY** (F) - *PSE*
9. **MASSIMO CARRARO** (I) - *PSE*
10. **FAUSTO BERTINOTTI** (I) - *GUE/NGL*
11. **LUIGI VINCI** (I) - *GUE/NGL*
12. **LUISA MORGANTINI** (I) - *GUE/NGL*
13. **GIUSEPPE DI LELLO FINUOLI** (I) - *GUE/NGL*

Ειδική Ημέρα για το Νερό

14. ALAIN SAVARY (F) - *PSE*
15. MASSIMO CARRADO (I) - *PSE*
16. FAUSTO BERTINOTTI (I) - *GUE/NGL*
17. LUIGI VINCI (I) - *GUE/NGL*
18. LUISA MORGANTINI (I) - *GUE/NGL*
19. GIUSEPPE DI LELLO FINUOLI (I) - *GUE/NGL*

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΚΑΜΠΑΝΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΝΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ
WWW.WORLDWATERCONTRACT.ORG

WWW.CEVI.COOP

WWW.AFVP.ORG

WWW.CERAI.ES

WWW.CIPSI.IT

WWW.CRIC.IT

WWW.COSPE.IT

WWW.DIMITRA.GR

WWW.LEGAMBIENTE.COM

ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΈΧΕΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΝΟΣΗΣ WATER: GLOBAL COMMON OF HUMANITY. ΟΛΕΣ ΟΙ ΑΙΤΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ
ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ CEVI ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΟΣΗΣ.

DESIGN ekostudio - udine — PRINT poligrafiche san marco - comons (go)

